

Vlaamse
Journalisten
Vereniging

België - Belgique
P.B. - B.P.
2099 Antwerpen X
BC 17496
P 509477

DE NIEUWE TYDINGHE

Jaargang 2013 - Nummer 2 - April, Mei, Juni 2013

Stagiair: meid voor alle werk?

Driemaandelijks tijdschrift van de Vlaamse Journalistenvereniging (vzw VJV)
Afgiftekantoor 2099, Antwerpen X
Verantwoordelijke Uitgever: Walter Van den Branden, VJV,
Eurocam Media Center - Fabriekstraat 38 - B-2547 Lint

colofon

DE NIEUWE TYDINGHE

Verantwoordelijke uitgever:

Walter Van den Branden

Vormgeving:

Patrick Proost/Publicom

Cartoons:

Bob Vincke, Emiel De Bolle, Manten

Eindredactie:

Hilde Van Gool

***

Cartoons, foto's, artikels: zie bronvermeldingen.

Elke inzender draagt de volle verantwoordelijkheid voor zijn/haar bijdrage.

*

Gehele of gedeeltelijke overname van stukken hieruit kan enkel mits voorafgaande en schriftelijke goedkeuring en met volledige bronvermelding.

*

Niet ondergetekende artikels vallen onder de verantwoordelijkheid van de verantwoordelijke uitgever.

***

Wettelijk Depot: BD 54.662

Post Erkenningsnummer: P 509477

Jaargang 2013 NR. 2

Driemaandelijks Uitgave

Redactie:

Bestuursraad VJV

Eurocam Media Center

Fabriekstraat 38 - B-2547 Lint

Website:

www.vjv.info

Mailadres:

info@vjv.info

Telefoon:

0485/56.31.36

Ook niet-VJV leden kunnen zich abonneren op De Nieuwe Tydinghe. Een abonnement kost 14,50 euro(*) voor een volledige jaargang van vier nummers (januari-april-juli-oktober). Abonneren kan via overschrijving op rekening: IBAN BE30 4758 2050 3111. - BIC KREDBEBB. Met vermelding "Jaarabonnement DNT". Zonder opzegging voor de verschijning van het oktobernummer worden abonnementen automatisch met een jaar verlengd.

(*) verzending naar een adres in België

voorwoord

Beste Leden,

Het doek is gevallen. Na zevenentwintig jaar noeste arbeid zagen Gabriel Fehervari en zijn echtgenote Karin Stoop samen met meer dan honderdtwintig enthousiaste medewerkers hun levenswerk, door het faillissement van de Alfacam Group, als sneeuw voor de voeten wegsmelten. Maandenlange onderhandelingen met Indiërs, Amerikanen, Nederlanders, Canadezen, Spanjaarden en wellicht nog met vele anderen hebben uiteindelijk niet kunnen leiden tot de redding van dit mediabedrijf met wereldfaam. Wat de gevolgen zullen zijn voor de huisvesting van het secretariaat van onze vereniging is nog onduidelijk. Via onze raadsman trachten wij te bestendigen wat verworven is, want een zoveelste verhuis in de geschiedenis van de Vlaamse Journalisten Vereniging is natuurlijk het laatste waar wij op uit zijn.

Toegegeven, het zijn harde tijden. Het woord 'crisis' is alom aanwezig. Het is een begrip dan niet meer is weg te denken uit het economische leven, uit het overheidsbeleid en uit de ons omringende leefwereld. Dat ook de mediawereld hiervan niet gespaard blijft, lijkt ons evident. Toch moet het ons van het hart dat de berichtgeving via de media, zeker in het geval van de Alfacam Group, een belangrijke rol heeft gespeeld in de evolutie van dit dossier. Dit roept alleszins vragen op over de taak van de media en over de wijze waarop informatie op een vaak tendentieuze, gekleurde en vooringenomen manier wordt verspreid. Wellicht zijn er dingen misgelopen. Dat is nu eenmaal onlosmakelijk verbonden met het ondernemerschap. Maar blijkbaar hebben wij hier in Vlaanderen de neiging om alles wat van hieruit in het buitenland naam en faam verwerft binnen de kortste keren in de grond te boren. En wat blijft er dan uiteindelijk over: een menselijk drama, een puinhoop, werkloosheid en een financiële kater waar anderen – in veel gevallen buitenlandse concurrenten – beter van worden.

Wellicht wordt het de hoogste tijd om ons te bezinnen over de rol van de media. Het behoort tot de kerntaak van de media om kritische vragen te stellen, maar dit moet objectief gebeuren en mag niet misbruikt worden om nieuwe initiatieven meteen onderuit te halen omdat zij de gevestigde waarden kunnen bedreigen. De media mogen geen slippendrager en spreekbuis zijn van drukingsgroepen, belangenorganisaties of zelfs invloedrijke individuen die via de media een bikkelharde concurrentiestrijd voeren.

Ons standpunt hierover is duidelijk. Van de media wordt een objectieve en niet tendentieuze berichtgeving verwacht. Wij zijn daarom van oordeel dat het de hoogste tijd is om ook op dit vlak de deontologische codes grondig bij te sturen voor eenieder die betrokken is bij het journalistieke vak.

Uw voorzitter,

Walter Van den Branden

Cover: Foto © Paulien Poelmans

inhoud

Voorwoord, redactie, inhoud 2

VJV-info

- Denktank 3
- Nieuwe leden 3
- Van de Erkenningscommissie 4
- Mededeling 4

Van onze leden

- Digitale kranten verzachten verlies 5
- Chambren en Decanteren 6
- Boek: 100 x Praag 11
- Boek: Joseph Willaert 11

Jong talent

- Intro 7
- GAS boetes 7
- Euthanasie is van alle tijden 8
- Stages 9
- Estetika 10

Algemeen

- Napoleon terug in Antwerpen 12
- Fuorviato 14
- Tip: een watermerk toevoegen ...15

Denktank: in snelheid gepakt!

De corebusiness van een journalist is verslag uitbrengen over een gebeurtenis. Dit brengt ons meteen bij mogelijk een van de eerste journalisten sinds mensenheugenis, de Griekse soldaat Pheidippides. Een mythe vertelt dat de arme man, na het voltooien van een “marathon”, in Athene dood neerzeeg bij het melden van de overwinning van de Atheners. Alles voor de job! Hij wilde koste wat kost zo snel mogelijk dit heugelijk nieuws verkondigen. Vandaag is het haast ondenkbaar nog iemand te vinden die zo ver zou willen gaan. In onze huidige maatschappij zijn dergelijke extremen trouwens helemaal niet meer nodig, dit vooral dank zij innovatie en de snelle evolutie in de communicatiemiddelen, waardoor alles gemakkelijker en vlugger verloopt.

Toen de eerste gedrukte kranten verschenen, dacht men het summum ontdekt te hebben, maar deze nieuwsdrager krijgt heden zoveel concurrentie te verduren van andere ‘draggers’ dat zijn rol zich moet beperken tot het verstrekken van meer duiding bij de nieuwsfeiten. Anderzijds proberen redacties online te overleven maar ook hier worden ze met hun ‘surrogaat kranten’ in snelheid gepakt. Niet zozeer door radio en televisie. Deze strijd is immers al lang beslecht of beter nog ze hebben elkaar gevonden. De kapers op de kust zijn de nieuwe media. Sinds een paar internetnerds met Twitter en Facebook het ei van Columbus ontdekten, is het hek helemaal van de dam. De journalist holt dra achter de feiten aan. Hij zit als het ware nog enkel te wachten op de nu nog ondenkbare ‘science fiction tool’ die het nieuws brengt voordat het zich heeft voorgedaan. Onder het lachje dat deze bedenking uitlokt, gaan toch ook wat zure oprispingen schuil, namelijk de vraag of journalist nog een beroep is.

Iedereen kan nu zomaar (nieuws) berichten beginnen te verzenden. Inhoudelijk stellen ze amper iets voor, maar het probleem is dat haast de ganse bevolking er ongelooflijk veel waarde aan hecht. Waar vroeger het checken en dubbel checken van bronnen een absolute must was, blijkt dit principe de dag van vandaag verworpen tot een loos begrip. Snelheid is nu het enige sleutelwoord.

Willen we hiermee een statement maken met als argument tegen de nieuwe media te zijn? Helemaal niet, maar toch willen we als journalist het gebruik ervan wat exclusiever houden. Privé kan gerust alles getweet worden, maar wanneer een officiële instantie zich een Twitter of Facebook account aanmeet, verwachten we wel een meer professionele instelling, waarbij deontologie en waarheidsgetrouwheid het halen van het tegenwoordig allesomvattende begrip ‘sneller’.

Oproep

Kun je onze stelling beamen of steiger je al na het lezen van de eerste alinea? In beide gevallen vinden wij dat we in onze opzet geslaagd zijn. We verwachten enkel dat je bevindingen ons bereiken. Graag jullie mening, ‘snel of traag’ naar: francois.vandebrul@vjv.info,

Wij zullen alle antwoorden grondig bestuderen. Privacy wordt voor honderd procent gegarandeerd.

Indien relevant gaan we dieper in op de stellingen en geven in ons volgend nummer meer duiding.

François Van de brul

Nieuwe leden

VJV mocht de voorbije maanden de volgende nieuwe leden verwelkomen:

- 1011 Jean **VAN DYCK** uit Mortsels, cameraman en uitgever bij Studioboule.be
- 1012 Stef **VANANDEROYE** uit Hasselt, reporter bij Stampmedia
- 1013 Patje **COSYN** uit Gent, fotograaf bij Cyclelivemagazine.be
- 1014 Madhu **MANNIEN** uit Mortsels, technisch medewerker bij Studio Boule
- 1015 Brecht **TOELEN** uit Houthalen-Helchteren, webmaster bij start-box.be
- 1016 Tom **VAN DER STEDE** uit Kortrijk, fotograaf/reporter bij kr-nieuws.be
- 1017 Lode **BOGAERTS** uit Kortrijk, reporter bij kr-nieuws.be
- 1018 Fernand **DACQUIN** uit Wondelgem, reporter/fotograaf bij Travel Magazine
- 1019 Mustafa **JAWAD** uit Edegem, reporter bij diverse media
- 1020 Frank **COPS** uit Wijnegem, redacteur bij Be-gusto foodblog
- 1021 Wilfried **GEERTS** uit Snaaskerke, fotograaf bij Oldtimer magazine

Uit de verslagen van de Erkenningscommissie

Sommige leden menen dat hun journalistieke activiteiten voldoende bekend zijn, en dat een simpele verwijzing naar een website of de reputatie die in het verleden opgebouwd werd, volstaan voor de herscreening. Dringt de Erkenningscommissie aan op bijkomende documentatie, dan wordt soms geërgerd gereageerd.

Het is echter belangrijk voor onze leden dat zij begrijpen dat, met het oog op de werking van onze vereniging en de erkenning als volwaardige vertegenwoordiging van freelance journalisten en journalisten in bijberoep, de dossiers te allen tijd volledig in orde moeten zijn. Kandidaat-leden kunnen bij hun aanvraag, en bestaande leden kunnen bij hun herscreening het werk van de Erkenningscommissie erg vereenvoudigen door correcte en volledige bewijsstukken voor te leggen, in printvorm, die bij het dossier gevoegd kan worden voor eventuele latere referentie.

Ook in dit nummer weer enkele concrete gevallen.

Geval 1: Een fotograaf legt als bewijs van zijn journalistieke activiteiten voor de herscreening enkele foto's voor, en een attest van een website dat hij foto's maakt in opdracht van een krant/online uitgave.

Probleem:

De erkenningscommissie kan niet nagaan of de voorgelegde foto's gepubliceerd werden.

Antwoord dat aan het lid gegeven werd:

Gelieve bewijsstukken te bezorgen van artikels waarin de foto's gebruikt werden. Dat kunnen fotokopieën zijn van artikels die in print verschenen zijn, of afdrukken van webpagina's, met vermelding van de URL/webadres.

In elk geval zou uw naam als maker van de foto vermeld moeten zijn in het artikel of onderaan de foto. Mocht dat

niet het geval zijn, gelieve aan de verantwoordelijke uitgever van de krant een gedetailleerd attest te vragen dat de 12 foto's, vermeld op de lijst, van uw hand zijn.

Naar de toekomst toe raden wij u in elk geval aan om bij uw opdrachtgevers of de publicaties waarin uw foto's gepubliceerd worden, aan te dringen dat uw naam of initialen duidelijk vermeld worden als fotograaf.

Geval 2: Een lid stuurt, als reactie op de vraag tot herscreening, een mail met daarin de tekst: "Kijk op site xxx.be, daar vind je mijn artikels".

Probleem:

De erkenningscommissie moet op de site gaan zoeken naar artikels, terwijl het lid zelf die informatie heel gemakkelijk had kunnen geven. Bovendien moet de Erkenningscommissie die artikels afdrukken, om bij het dossier bij te voegen.

Antwoord dat aan het lid gegeven werd:

De Erkenningscommissie dringt aan op gedetailleerde bewijsstukken, op papier. Het internet is immers erg vluchtig, en wat vandaag online te vinden is, kan morgen verdwenen zijn, of enkel achter een betaalmuur te vinden zijn. Papier blijft, en kan gemakkelijk in een dossier opgenomen worden, dat ook jaren later nog geraadpleegd kan worden. Bovendien weet u het best waar uw artikels staan, zodat u de Erkenningscommissie onnodig tijdverlies kan besparen door de artikels van uw hand spontaan voor te leggen, in print vorm.

Om onze Erkenningscommissie toe te laten uw dossier voor de herscreening te bestuderen en af te ronden, verzoeken wij u vriendelijk prints te bezorgen van artikels van uw hand.

Hilde Van Gool, secretaris Erkenningscommissie

mededeling

Uitgesteld is niet verloren

Zoals reeds aangekondigd in de VJV nieuwsflash wordt de voorjaars-ledenbijeenkomst, die oorspronkelijk voorzien was voor zaterdag 1 juni, verschoven naar een later tijdstip. Een en ander is het gevolg van de onzekere toestand in verband met de huisvesting van het secretariaat van de Vlaamse Journalisten Vereniging in het Eurocam Media Center te Lint, de zetel van de failliete Alfacam Group, en een mogelijke verhuis die hiervan het gevolg zou kunnen zijn.

Wij hopen u spoedig nieuws te kunnen brengen over een passend alternatief.

Tevens willen wij langs deze weg een oproep doen naar onze Limburgse leden. In de geest van onze 'ronde van Vlaanderen' willen wij de jaarlijkse statutaire ledenvergadering, die in principe steeds wordt gehouden op de eerste zaterdag van december, dit jaar laten doorgaan in Hasselt. Alle nuttige contacten, suggesties of programmavoorstellen zijn vanaf nu meer dan welkom via info@vjv.info ...

Digitale kranten verzachten verlies

De verkoopcijfers van de Belgische dagbladen daalden in 2012 met 2,71 procent tot 1.287.094 exemplaren. Er werden 35.899 gedrukte kranten minder verkocht dan een jaar voordien. In Vlaanderen werden er 908.444

papieren dagbladen verkocht, een procentuele achteruitgang van 1,50 procent. De cijfers van 2010, 2005 en 2000 laten een relativiserende interpretatie toe.

	2012	2011	verschil in %	2010	2005	2000
Het Nieuwsblad	261.306	262.671	- 0,52	259.643	286.979°	322.473°
De Standaard	92.499	92.825	- 0,35	91.107	81.382	80.567
Het Laatste Nieuws	285.288	287.521	- 0,78	286.420	284.527	280.014
De Morgen	52.033	52.715	- 1,29	54.829	51.051	49.761
Gazet van Antwerpen	92.974	96.991	- 4,14	100.196	112.660	119.488
Het Belang van Limburg	94.727	97.658	- 3,00	98.272	100.058	102.206
De Tijd	29.617	31.939	- 7,27	34.271	37.293	51.922
Totaal Nederlandstalige	908.444	922.320	- 1,50	924.738	953.950	1.006.431
Le Soir	74.607	78.226	- 4,63	80.644	96.311	122.545
Sud Presse	99.261	107.805	- 7,93	113.905	128.375	142.612
La Libre Belgique	38.983	40.725	- 4,28	41.895	46.969	52.501
La Dernière Heure*	55.319	59.268	- 6,66	63.095	86.160	77.031
Ed. de l'Avenir	87.554	89.862	- 2,57	91.378	98.939	98.275
L'Echo	13.300	15.034	-11,53	15.946	17.862	28.141
Grenz-Echo	9.626	9.753	- 1,30	9.887	9.873	10.113
Totaal Franstalige	378.650	400.673	- 5,50	416.750	484.489	531.218
Algemeen totaal	1.287.094	1.322.993	- 2,71	1.341.488	1.438.439	1.537.649

* voor 2010-2011: inclusief La DH du Dimanche

° inclusief Het Volk

Bron :Vlaamse Nieuwsmedia

De Corelio-bladen Het Nieuwsblad en De Standaard komen met respectievelijk -0,52 en -0,35 procent nog het best uit de slag. Bij De Persgroep Dailies kleuren de cijfers al wat roder, maar ten huize Concentra smaken de druiven wel erg zuur. Vooral de forse achteruitgang, de zoveelste, van Gazet van Antwerpen baart grote zorgen. In vergelijking met 2000 valt het trouwens op dat enkel Gazet van Antwerpen en Het Belang van Limburg inleveren. De Tijd is immers door het succes van de digitale versie een geval apart. Het Laatste Nieuws blijft de grootste krant van het land, gevolgd door Het Nieuwsblad. De Morgen blijft in Vlaanderen het kleinste dagblad van algemene informatie.

Over de taalgrens is de situatie dramatischer. Niet alleen kwaliteitskranten als Le Soir, maar ook de regionale titels van Sud Presse en een populair blad als La Dernière Heure krijgen rake klappen. Zoals in een vorig artikel reeds uitvoeriger beschreven, hebben de Franstalige kranten in tegenstelling tot de Vlaamse af te rekenen met buitenlandse concurrentie, terwijl ook het management conservatiever reageert. Dit laatste is ongetwijfeld verbonden aan de Waalse economische crisis.

Maar er worden ook digitale kranten verkocht. Zoals onderstaande tabel aantoont, zorgen die, opgeteld bij de papieren versies, voor een zachter eindresultaat.

Print + Digitaal	2012	2011	verschil in %	verschil in aantallen
Het Nieuwsblad	263.601	263.164	+ 0,17	+ 437
De Standaard	99.209	96.971	+ 2,31	+ 2.238
Het Laatste Nieuws	287.097	287.931	- 0,29	- 834
De Morgen	53.152	53.590	- 0,82	- 438
Gazet van Antwerpen	93.646	97.486	- 3,94	- 3.840
Het Belang van Limburg	95.465	98.072	- 2,66	- 2.607
De Tijd	39.201	37.531	+ 4,45	+ 1.670
Totaal Nederlandstalige	931.371	934.745	- 0,36	- 3.374
Le Soir	79.124	79.405	- 0,35	- 281
Sud Presse	101.422	108.410	- 6,45	- 6.988
La Libre Belgique	39.640	40.261	- 1,54	- 621
La Dernière Heure	55.848	59.469	- 6,09	- 3.621
Ed. de l'Avenir	87.718	89.879	- 2,40	2.161
L'Echo	16.965	17.049	- 0,49	- 84
Grenz-Echo*	9.626	9.753	- 1,30	- 127
Totaal Franstalige	390.343	404.226	- 3,43	- 13.883
Algemeen totaal	1.321.714	1.338.971	- 1,29	- 17.257

Bron: Vlaamse Nieuwsmedia/Journaux Francophones Belges
* Grenz-Echo: geen digitale versie

vervolg op pagina 6

vervolg van pagina 5

In de optelsom print + digitaal laten de Coreliobladen positieve resultaten noteren. Het Nieuwsblad stijgt met 0,17 procent en de verkoop van De Standaard stijgt zelfs met 2,31 procent. De Tijd blijft met een plus van 4,45 procent evenwel de sterkste stijger in een krantenmarkt, die in Vlaanderen in haar geheel met 0,36 procent daalt. De zakenkrant dankt die groei aan de stijgende verkoop van de digitale abonnementen. De andere Vlaamse kranten laten negatieve verkoopcijfers optekenen. De zwaarste klappen vallen bij de Concentratitels Gazet van Antwerpen en Het Belang van Limburg.

Ook hier hebben de Franstalige kranten het veel moeilijker. Zelfs het gespecialiseerde L'Echo slaagt er in tegenstelling tot De Tijd niet in positieve cijfers voor te leggen. De eindconclusie luidt dat de verkoop in België daalt, zelfs als de digitale versies worden meegerekend. Enkel in Vlaanderen kunnen de digitale kranten het verlies enigszins verzachten. Het succes van de tablets mag de uitgevers dan ook nog niet te veel doen dromen van een stijgende digitalisering van het krantenlandschap. Voor een markante ommekeer zullen de adverteerders moeten zorgen.

Guy Freiermuth

Chambrenen, decanteren en karafferen

Deze handelingen zijn soms noodzakelijk of volledig te negeren om ten volle te kunnen genieten van een lekker glaasje wijn.

Chambrenen

Het op drinktemperatuur brengen van onze rode wijn die pas uit onze koude kelder of uit onze wijn bewaarkast komt zouden we een wellness behandeling kunnen geven door de fles te verwennen in een 'warm badje'. Bij een watertemperatuur van 30°celcius heeft onze rode wijn slechts 15 minuten nodig om van 14 tot 18° Celsius te komen. Misschien een ouderwetse maar toch een voorzichtige methode. Zet rode wijn nooit op de kachel of op een verwarmingselement! Denk eraan dat enkel de bodem van de fles verwarmt maar dat de fles binnenin koud blijft. Dit noemen ze op zijn Frans 'Casser le Vin'. Nog rampzaliger is het gebruik van de magnetron waarbij de microgolven de wijn schade toebrengen en waarbij de temperatuurstijging niet is te controleren. Crushkoeling door gebruik van een ijsemmer is een methode die in minder dan 20 minuten probleemloos de wijn op drinktemperatuur brengt. Vermijd de vriesbak-schokmethode waarbij 10 minuten genoeg zijn om een wijn van kamer tot drinktemperatuur (18°celcius) af te koelen.

Decanteren

Deze handeling waarbij men de vloeistof met een neerslag zachtjes overgiet laat toe dat de wijn scheidt van zijn neerslag. Naargelang de structuur en dichtheid zal de neerslag variëren afhankelijk van de Cru en de jaargang (vet, modderig, kleverig, licht en bij de minste beweging zich vermengend met de wijn). Los van het ceremoniële aspect is het doel van het decanteren dubbel: de wijn en de neerslag scheiden en de wijn een lichte beluchting geven. Langzaam overgegoten geniet de wijn van beluchting en kan het zijn geuren afgeven en de tannine een beetje doen afzwakken. Opgelet, decanteer niet te pas en te onpas! Bij gerijpte evenwichtige wijnen kan een overdreven en bruusk contact met de lucht de wijn in

enkele seconden vernietigen. Decanteren doe je met wijnen die al enkele jaren op fles liggen en die een neerslag hebben. Karafferen of storten doe je met jonge wijnen die nog niet op hun hoogtepunt zijn.

Werkwijze en alles wat je nodig hebt bij het decanteren:

- Een vaste hand die de wijn voorzichtig overgiet. De wijn moet langs het glas naar beneden stromen.
- Een propere karaf zonder muffe geuren
- Een trechter en filterzakjes
- Een goede lichtbron (niet te hoge kaars). Bij deze handeling brandt de kaars ter hoogte van de schouder van de fles. Zo kan je door de fles kijken tot wanneer de neerslag aan de flessenhals komt. Doof de kaars zonder te blazen om geurvermenging te mijden.

Storten of karafferen

Open gewoon een flesje jonge wijn en giet deze uit in een schone kan. De wijn mag tegen de wand klotsen want dit bevordert de aeratie. Deze handeling is vooral aan te raden bij wijnen met een overwicht aan de cabernet sauvignon druif en met een leeftijd onder de drie jaar wanneer ze rijk zijn aan scherpe, stroeve tannine. Ook witte wijn met een hoog zuurgehalte (vooral Riesling) profiteert van het 'storten'.

Problemen met het decanteren van jouw Premier Cru Classé Château Lafite Rothschild 2000? Ik decanteer deze Pauillac bij jou thuis en we maken deze iconen soldaat!

Georges De Smaele, *wijnrecensent*

GAS: Geheel Absurd/Arglistig/Asociaal Systeem

Sinds de gemeenten de bevoegdheid kregen om overlastboetes uit te schrijven, zit er geen enkele rem meer op. Lokale reglementjes schieten over heel Vlaanderen als paddenstoelen uit de grond.

De kiemen van de Gemeentelijke Administratieve Sancties (GAS) zijn terug te vinden in 1995. De lokale politieparketten en de kantonnale vrederechter en politierechter werden in alle stilte afgeschaft. Hun werk verhuisde naar de al overwerkte parketten en politierechtbanken. Resultaat: tegen kleine ergernissen zoals geluidsoverlast en hondenpoep werd helemaal niet meer opgetreden. De federale regering kwam daarom in 1999 met een artikel 119bis van de Nieuwe Gemeentewet. Dat artikel, dat na zijn invoering nog vaak aangepast zou worden, geeft de lokale overheden de mogelijkheid om zelf op te treden tegen kleine overlast.

Beperkingen verdwijnen

Aanvankelijk mochten alleen politie- en hulpagenten inbreuken vaststellen. Een gemeenteambtenaar bepaalde daarna de sanctie. De federale overheid vond echter dat ook gewone gemeenteambtenaren vaststellingen moesten kunnen doen. Begin 2001 verscheen een koninklijk besluit (KB) dat aan de gemeentesecretaris, een gemeente- of provincieambtenaar die bevoegdheid gaf. Enige vereiste: een masterdiploma. In 2005 volgde een nieuw KB en sindsdien volstaat al een diploma lager onderwijs. In het begin waren er een heleboel beperkingen om te voorkomen dat om het even wie boetes kon uitdelen, maar die vielen één voor één weg.

De aanpassingen van 2001 en 2005 hadden bovendien als pervers effect dat eenzelfde instantie de feiten vaststelt en bestraft. Hier wordt het in elke democratie geldende principe van de scheiding der machten overtreden. Iemand die een inbreuk vaststelt, kan in principe nooit dezelfde zijn als diegene die de inbreuk bestraft. Dat principe is

zowel een grondwettelijk recht als een Europees mensenrecht.

Artikel 119bis repte met geen woord over minderjarigen. Pas in 2004 werd de GAS-wet aangepast. Nu konden ook jongeren vanaf 16 jaar een GAS-boete krijgen van maximum 125 euro. Daar bleef het echter niet bij. Onlangs werd binnen de regering een akkoord bereikt om de leeftijd verder te verlagen naar 14 jaar en de maximumboete te verdubbelen. Politici als Bart De Wever en Alexander De Croo willen die leeftijd nu verder verlagen tot 12 jaar.

Overlast

Een ander probleem van artikel 119bis is het begrip 'overlast'. Het staat elke gemeente vrij om dat zelf in te vullen. Dat had – en heeft nog steeds – als gevolg dat geen enkele gemeente eenzelfde GAS-beleid voert. In 2009 al bracht de Gentse procureur des Konings Johan Sabbe dat tijdens een studiedag onder de aandacht: "Geen enkele zone heeft eenzelfde GAS-reglement." Hoewel de federale overheid vraagt dat gemeenten die deel uitmaken van dezelfde politiezone met één reglement werken, lijken ge-

jong
talent

Meer dan enig ander is journalistiek een vak dat men al doende leert. Een professionele opleiding of vorming mag dan wel de aanloop zijn, maar de dagdagelijkse realiteit van de werkvloer en het contact met collega's is de enige manier om het te kunnen waarmaken in de harde wereld van het journalistieke métier.

Onder de stimulans van Vlaams mediaminister Ingrid Lieten en in overleg met het Departement Media wil de Vlaamse Journalisten Vereniging, zowel via haar ledenblad 'De Nieuwe Tydinghe' als via de VJV-website (www.vjv.info), aan jongeren een platform bieden om hun journalistiek talent te tonen en hen aldus de kans bieden om door te stromen naar de professionele media.

In de binnenpagina's van dit nummer brengen we een aantal bijdragen die afkomstig zijn van Stamp-Media, het persagentschap van en voor jongeren waarmee de Vlaamse Journalisten Vereniging al langer samenwerkt. In de toekomst zullen ook een aantal geselecteerde journalistieke werkstukken van studenten aan de diverse opleidingen journalistiek in Vlaanderen aan bod komen.

Wij zijn ervan overtuigd dat de frisse stijl en de journalistieke aanpak van dit jong talent ook inspirerend zal werken voor de leden van de Vlaamse Journalisten Vereniging.

vervolg op pagina 10

Euthanasie is van alle tijden

Momenteel vinden er in de senaat hoorzittingen plaats rond de uitbreiding van de euthanasiewet voor minderjarigen. De discussie over oordeelbekwaamheid of leeftijdsgrens staat daarin centraal. Aan het eind van dit parlementaire jaar zou er meer duidelijkheid moeten zijn.

Mede door het verhaal van Linda Van Roy, moeder van Ella-Louise die een zeldzame, maar levensbedreigende stofwisselingsziekte had, kwam het euthanasiedebat eind 2012 weer op gang. Ella-Louise was een baby van nog geen jaar oud. Door haar ziekte groeide ze niet meer, maar takelde ze alleen af. Van Roy getuigde via de media dat haar dochtertje waardiger had kunnen sterven als levensbeëindiging bij minderjarigen mogelijk was geweest.

Minder fraaie praktijken

Vandaag zegt de wet dat euthanasie mogelijk is voor meerderjarigen en ontvoogde minderjarigen. Een minderjarige kan ontvoogd worden door bijvoorbeeld een huwelijk of door een uitspraak van de jeugdrechtbank. Voor niet-ontvoogde minderjarigen is euthanasie nog uitgesloten. Een nieuw euthanasiedebat kan aanleiding zijn voor verandering. Professor Wim Distelmans, voorzitter van de Federale Controle- en Evaluatiecommissie Euthanasie: “Doordat er geen juridisch kader is, moeten de artsen soms hun toevlucht nemen tot minder fraaie praktijken zoals palliatieve sedatie. Dat betekent dat je iemand kunstmatig in coma brengt en nadien de dosissen verhoogt.”

Competent

Bij de uitbreiding van de euthanasiewetgeving tot minderjarigen wordt het grote discussiepunt of er een leeftijdsgrens moet komen of dat het criterium van oordeelbekwaamheid moet gelden. “Oordeelbekwaamheid betekent dat minderjarigen begrijpen wat de ongeneeslijkheid van hun aandoening is, wat de behandelingsmogelijkheden en de nevenwerkingen zijn”, aldus Distelmans. “Via de Wet Pa-

tiëntenrechten kan een minderjarige een behandeling weigeren, zelfs als die behandeling levensreddend is. Als een minderjarige voldoende competent wordt bevonden om een levensreddende behandeling te weigeren, waarom wordt die minderjarige dan niet competent bevonden om euthanasie te vragen?”

Nog altijd oncomfortabel

In februari 2013 begonnen de hoorzittingen in de verenigde Senaatscommissie Justitie en Sociale Zaken. Prof. Dr. in de Kindergeneeskunde Chris Van Geet van de KU Leuven vindt dat de uitbreiding van de wet niet nodig is, omdat er in België geen enkele melding is van euthanasie in de leeftijdscategorie 18-19 jaar. Prof. Dominique Biarent, Hoofd Intensieve Zorgen van het Universitair Kinderziekenhuis Koningin Fabiola in Brussel spreekt dat tegen. Volgens haar gebeurt dat wel. Distelmans bevestigt dat. “Euthanasie is iets van alle tijden”, stelt hij. “Wanneer vroeger de vraag voor euthanasie van een volwassene kwam en er achteraf een dispuut ontstond of een klacht werd ingediend, kon de arts zich alleen maar beroepen op een noodsituatie. Dat was toen erg oncomfortabel, en dat is het nu nog altijd bij minderjarigen.”

De laatste hoorzitting over euthanasie bij minderjarigen is gepland voor 15 mei, al hangt dat af van hoe de hoorzittingen verder verlopen. Aan het eind van dit parlementaire jaar zou er meer duidelijkheid moeten zijn over een eventuele wetswijziging.

© 2013 – C.H.I.P.S. StampMedia – Karlijn Peeters – foto: Nasira Akaouch, Marlies Van Bael en Anke Jochems.

Stages: gratis werk voor iedereen

Minister van Werk Monica De Coninck (sp.a) wil langdurige werkloosheid bij laag- en middelgeschoolde jongeren aanpakken door meer stageplaatsen voor hen te creëren. Zogenaamde instapstages moeten hen de nodige ervaring en competenties geven om nadien vlot voltijds werk te vinden. Hooggeschoolde jongeren vallen uit de boot met het plan van De Coninck, maar die blijken zelfredzaam genoeg om zonder hulp achter stages aan te gaan. Maar tegen welke kost?

De VDAB moedigt langdurig werkloze schoolverlaters aan om via stages toch maar aan de slag te gaan, al is het dan onbetaald. Jongeren geven zelf aan dat ze tijdens sollicitaties de tip krijgen om op vrijwillige basis te werken. Werkgeversorganisatie Voka legt uit: "Je kunt beter stages doen om een blanco cv in te vullen dan wachten tot er iets uit de hemel valt." Toch geeft Voka toe dat bijleren en werken tijdens stages soms in elkaar overlopen. "Er is een hele waaier aan soorten stages en de grens is niet altijd helder te trekken", zegt Senior Adviseur Sonja Teughels.

Arme jeugd

Net daarom riep het European Youth Forum (EYF) het voorbije jaar steeds vaker op tot het vergoeden van stages. Letizia Gambini van het EYF vermoedt dat werkgevers te vaak stagiairs gebruiken als goedkope of gratis werkkrachten. Ze wijst erop dat 75% van de jongeren die na hun studies een stage lopen niet of onvoldoende betaald worden en dat meer dan de helft van hen aangeeft dat enkel te aanvaarden omdat er geen vast werk is. Het EYF en Steunpunt Jeugd waarschuwen voor jongerenarmoede, ook in de middenklasse. "Wanneer die jongeren schulden maken, vallen ze terug op een breed netwerk: ouders, partner, vrienden... Zij kloppen niet aan bij de diensten die de Vlaamse overheid van data voorzien, dus duiken ze ook niet op in de statistieken."

Jongeren die geen steun krijgen van hun omgeving, kunnen het zich niet veroorloven om onbetaalde stages te volgen. In een werkweld waar stages en vrijwilligerswerk de enige manieren zijn om als schoolverlater toch ervaring op te doen, betekent dat: hun dromen opgeven en afzakken naar werk dat ze niet willen of dat onder hun diploma is gesitueerd. Het is niet verwonderlijk dat veel van die jongeren zich daar niet bij willen neerleggen en toch blijven proberen, met alle gevolgen van dien. De Nationale Bank stelt vast dat de schuldenlast bij jongvolwassenen (18- tot 25-jarigen) sinds het begin van de crisis alleen maar gestegen is. Het Centrum voor Schuldbemiddeling bevestigt dat.

Onduidelijkheid troef

Om het financieel allemaal nog wat zwaarder te maken, kan het zijn dat je als jongere je werkloosheidsuitkering kwijtraakt als je een stage volgt, zelfs al is die stage onbetaald.

Welke juist de voorwaarden zijn om die uitkering niet kwijt te raken, lijkt niemand te weten. Volgens de persdienst van de RVA is het nochtans allemaal heel duidelijk: "Wij moedigen het zeker aan om vrijwillig te werken om zo ervaring op te doen en sneller werk te vinden. Daar gaan wij nooit een uitkering voor intrekken. Zolang de werkzoekende maar voorrang geeft aan voltijds werk als dat zich aandient tijdens de stagetijd en netjes op voorhand aangeeft dat hij ergens gaat werken."

Klare taal, die totaal niet strookt met heel wat voorbeelden die op onze redactie de revue passeerden. Daarom besloten we de proef op de som te nemen en ons zelf aan te melden als werkzoekende die een stage wil doen die broodnodig is in onze sector. Zowel de vakbonden ACV, ABVV en ACLVB als de RVA zelf zeiden niet te weten wat we moesten doen. In de meeste gevallen hoorden we dat vrijwillig werk met behoud van uitkering onmogelijk is. De andere keren konden we helemaal geen antwoord krijgen. Door dit gebrek aan informatie eindigt de stagiair met zijn rug tegen de muur. Hij moet kiezen tussen ervaring of een uitkering.

© 2013 – C.H.I.P.S. StampMedia – Isabelle Devulder, foto: Pauline Poelmans.

Deze artikels verschenen eerst in PIDMAG, het magazine van StampMedia op 27/03/2013.

Estetika: kunstnagels en bodypainting

BRUSSEL – Tijdens Estetika, de beurs van de schoonheidssector in de Benelux, konden bezoekers, zowel zelfstandigen als werknemers uit de beauty- en wellness branche, kennismaken met de nieuwste trends voor deze lente. Studenten konden er hun creativiteit botvieren in tal van wedstrijden.

De beurs, die plaatsvond van 16 tot 18 maart in Brussels Expo, bood onderdak aan meer dan 130 exposanten. De nieuwste apparaten en gadgets, van massagestoelen tot stoomapparaten en sauna's werden er met stevige kortingen aangeboden. "Als student is het voor mij zeer interessant om hier te shoppen", zegt Sabrina Profeta. "De kortingen zijn mooi meegenomen. Voor mijn opleiding heb ik verschillende apparaten nodig. Die koop ik dan liever op deze beurs. Hier vind ik kwaliteit, maar moet ik minder betalen."

Kunstnagels en wimperverlengingen

Op de beurs staan traditiegetrouw de nieuwste trends in de schijnwerpers. Daarbij vallen de nieuwigheden voor de nagels op. Duizenden kleurtjes, stickers, stempels, glitters en diamanten, alles kan. "Wimperverlengingen en kleuringen zijn helemaal in", vertelt een medewerkster van Districos. "In Amerika zijn deze trends al een tijdje zichtbaar, maar het duurde niet lang vooraleer ze kwamen overwaaien naar België."

Maquillage- en nail art wedstrijden

Naast wedstrijden voor professionele maquillage- en nail art-artisten organiseert Estetika wedstrijden voor studenten. De leerlingen van het vijfde en zesde jaar bio-esthetiek van KTA2 Villers uit Hasselt waagden er hun kans. "Onze school doet al enkele jaren mee. Nu ik eindelijk in het vijfde jaar zit, kan ik ook deelnemen", zegt Bo Sane. Bo heeft ervoor gekozen haar zusje Amber te maquilleren. "Ik vind mijn inspiratie altijd op internet", vertelt Bo. "Daarna maak ik een ontwerp dat samen met de leerkracht wordt uitgewerkt tot een finale look."

De wedstrijd is ingedeeld in drie categorieën: avond- en fantasiemaquillage, facepainting en bodypainting. Iedere deelnemer krijgt twee uur de tijd om een look te creëren. De bodypainters krijgen een half uur extra tijd om een volledig lichaam te kunnen beschilderen. Na twee uur beraadslagen maakten de juryleden de winnaars bekend: Hafidi Houda in de categorie avond- en fantasiemaquillage, Nathalie Bourdon voor facepainting en Maxine Avonds voor bodypainting.

© 2013 – C.H.I.P.S. StampMedia – Shana Massy.

GAS: Geheel Absurd/Arglistig/Asociaal Systeem

vervolg van pagina 7

meenten verslingerd aan hun eigen wetjes. Cijfers van de Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten (VVSG) wijzen zelfs op verslaving. In 2005 had 28 procent van alle Vlaamse gemeenten een GAS-reglement, zeven jaar later was dat al 83 procent. 256 van de 308 Vlaamse gemeenten hebben nu hun eigen reglement en volgens de VVSG wordt dat "in de nabije toekomst mogelijk 90 procent".

Belletje trek was altijd een deugnietenstreek. Behalve in onder andere Mechelen en Dendermonde, want daar is het verboden. Een kind uit Antwerpen, waar belletje trek (nog) geen crimineel gedrag is, denkt best twee keer na als hij met Mechelse schoolvriendjes op stap gaat.

Voelt iemand zich 's morgens niet zo lekker, dan blijft hij maar beter weg uit bijvoorbeeld Antwerpen en Leuven. Als

hij daar misselijk wordt, rept hij zich beter de stad uit. Braken op de openbare weg is er immers verboden.

Zelfs autopech kan aanleiding geven tot een GAS-boete. In de politiezone MINOS (Boechout, Borsbeek, Mortsel, Wijnegem en Wommelgem, nvdr.) is het 'verboden onderhoudswerken aan de wagen uit te voeren op de openbare weg'. Wat de zone verstaat onder onderhoudswerken, behalve olie vervangen, wordt niet gespecificeerd. Mag je nog een platte band vervangen? Misschien kan je in geval van autopech maar beter op zoek gaan naar mensen die je willen helpen je auto te duwen. Als dat mag.

© 2012 – StampMedia – Gunther Malin, foto: Pauline Poelmans.

100x Praag

Chris Rachel Spatz kan het schrijven niet laten. Zopas publiceerde ze in de reeks 'De mooiste reisbestemmingen' haar nieuwe reisgids '100x Praag', uitgegeven bij Lannoo. Net zoals haar vorige gids over Parijs is het niet zomaar een toeristische leidraad voor wie deze prachtige stad wil bezoeken. Het is een praktische en anekdotische handleiding voor wie de stad op een originele manier en in eigen tempo wil ontdekken. Geen afstandelijke opsomming van een aantal bezienswaardigheden maar een aaneenschakeling van honderd bijzondere tips en getuigenissen van diverse Praag-kenners die tot op heden nooit in een andere reisgids aan bod kwamen.

door Walter Ego

Na een eerste kennismaking met de stad met de gouden daken, zo'n eenentwintig jaar geleden, ontpopte Chris Rachel Spatz zich, na er vele keren te zijn teruggekeerd, tot een fervente liefhebster van Praag. Zo zag ze, door de

jaren heen, dat de vroegere Tsjechoslowaakse hoofdstad haar communistisch verleden ruilde voor een moderne Europese stad.

Voor de samenstelling van haar boekwerk ging de auteur gedurende anderhalf jaar in Praag wonen. In haar boek beschrijft ze Praag, met haar als Unesco-Werelderfgoed beschermd historisch centrum, als een van de mooiste steden van Europa met een bijna onuitputtelijke overvloed aan prachtige musea, kerken, paleizen, operagebouwen en talloze andere historische bezienswaardigheden.

Gedreven door de veelzeggende woorden van Franz Kafka 'Praag is als een moedertje met klauwen dat je nooit loslaat' beschrijft ze in boeiende en meeslepemde verhalen de typische en soms verrassend tegenstrijdige facetten van Praag en een aantal verborgen doch uiterst interessante plekjes van de stad die de toerist, zonder deze gids, nooit op eigen houtje kan ontdekken.

100 x PRAAG – De mooiste reisbestemmingen, Uitgeverij Lannoo, Tielt, 2013, vierkleurendruk, 272 pagina's, paperback met uitneembare kaart, ISBN 978 90 209 97507, prijs: € 17,99.

Pittig detail: bij de voorstelling van haar boek in Antwerpen vermeldde Chris Rachel Spatz dat de realisatie ervan in grote mate te danken is aan haar VJV-perskaart die heel wat belangrijke deuren opende en de toegang tot een heleboel informatie mogelijk maakte.

Joseph Willaert

VJV-lid Raoul Maria de Puydt is niet alleen een eminent kunstkenner maar hij weet ook zijn artistiek inzicht op een bevattelijke wijze via zijn boekpublicaties over te brengen op anderen. Zijn recentste werk is een unieke monografie over de naïeve Vlaamse kunstenaar Joseph Willaert. Een surrealistisch Vlaams kunstenaar die eveneens op door-dringende wijze zijn oeuvre aan het grote publiek tentoon stelt in het Brussels metrostation Clemenceau.

door Walter Ego

Joseph Willaert bracht zijn persoonlijke interpretatie van het surrealisme door middel van een keurige en uitgelijnde techniek. Typisch in zijn oeuvre is de verwerking van de Vlaamse

volksaard en de invloed ervan op zijn omgeving. Hiermee wil hij als het ware het milieuvriendelijke verleden aantonen door middel van zijn schilderwerken. De eerste indruk oogt naïef maar onderliggend dragen zij een subtiele boodschap voor onze hedendaagse leefwereld.

Raoul Maria de Puydt brengt met zijn uiterst verzorgde en luxueus gepresenteerde kunstboek niet alleen een boeiend portret van de kunstenaar maar tevens bundelt hij hiermee een unieke verzameling van de kunstwerken van Joseph Willaert. Na het eerste gedeelte, dat een uitgebreid biografisch beeld geeft van de kunstenaar, bevat het boek een uitgebreide catalogus van het werk van Joseph Willaert. Stuk voor stuk zijn het pagina-grote kwaliteitsvolle reproducties.

JOSEPH WILLAERT, Uitgegeven door het Raoul Maria de Puydt-fonds vzw, Sint-Pieters Leeuw, 2012, vierkleurendruk, 108 pagina's, kunstboek met hardcover, ISBN 9789081394215, prijs € 39,- (portkosten inbegrepen) – luxe-uitgave met door de kunstenaar gesigneerde luxekaft: € 125,- per exemplaar.

Napoleon terug in Antwerpen

Museum aan de dokken

Op de affiche van de tentoonstelling waart de schaduw van Napoleon op de gevel van het Museum aan de Stroom. Het is de intrigerende lokroep om de prestigieuze expositie *Bonaparte aan de Schelde* te bezoeken. Ze schetst Antwerpen tijdens het 20-jarige Franse bewind (1794-1814). Het MAS brengt aan de hand van kaarten, schilderijen, scheepsmodellen, spotprenten en archiefstukken het verhaal van twee decennia turbulente aanwezigheid van de Fransen in de Sinjorenstad. De locatie van het museum, aanleunend bij Le Petit Bassin, nu het Bonapartedok (1811) en Le Grand Bassin (het Willemdok) dat op de kop 200 jaar geleden werd geopend, is bijzonder goed gecast voor het overzicht van dit ingrijpend stuk Antwerpse geschiedenis. De twee dokken waar het waterpeil constant is, vormden de kiem van de latere havendokken.

Napoleon in de hoofdrol

De adem van Napoleon Bonaparte, de protagonist in dit Franse hoofdstuk uit de geschiedenis van de Scheldestad, waait door de expositie. De Corsicaan *Napoleone di Buonaparte* had de ambitie om van de middeleeuwse stad, die hij smalend vergeleek met een vervallen Afrikaanse stad, een moderne handelsmetropool te maken. De grote stad die op Linkeroever zou verrijzen en die hij de naam van zijn tweede echtgenote Marie Louise toebedacht, is echter een

natte droom gebleken. Maar vooral plande hij om van *Antverpia* de belangrijkste oorlogshaven van zijn rijk te maken. Vanuit een enorme scheepswerf wou hij zijn militaire plannen ontvouwen, nl. het bouwen van een oorlogsvloot. Het moest een garnizoensstad worden; een pistool gericht op het hart van Engeland!

Wanneer de Fransen de sinds 1585 gesloten Schelde in 1794 ontsluiten, betekent dit de heropleving van de havenstad waardoor ze haar plaats op de kaart van de wereldhandel heroverd. De maritieme handel ontwaakt uit haar meer dan twee eeuwen durende slaap. De plannen voor het rechtekken en de modernisering van de Scheldekaaien dateren uit de Franse periode. Dit alles legde Antwerpen geen windeieren.

De erfenis voor de stad

Los van deze grote, ingrijpende projecten focust de tentoonstelling ook over de impact van het Frans bestuur op het dagelijks leven van de sinjoren, zoals de verplichte legerdienst en de inkwartiering van soldaten in burgerhuizen. Het Franse bewind confisqueerde menige kerk en klooster waarvan de inboedel werd geroofd. Gelukkig viel de Onze-Lieve-Vrouwekathedraal in de smaak van consul Bonaparte tijdens zijn eerste bezoek aan Antwerpen, zodat het Franse plan deze te slopen om kostbare bouwmaterialen te recupereren werd afgevoerd.

Keizer Napoleon verwierf in 1811 het Koninklijk Paleis

op de Meir. Hij liet de salons verfraaien en bemeubelen, maar hij heeft er nooit gelogeed. Nu kun je er gezellig koffie drinken en worden er pralines gemaakt. De Groenplaats, van oudsher een begraafplaats, werd geruimd om plaats te maken voor een plein dat gedurende 11 jaar tot *Place Bonaparte* werd herdoopt. Op de Grote Markt verscheen een Vrijheidsboom, een symbool van de vernieuwde maatschappij, bewerkstelligd door de Franse Revolutie. Eveneens uit de Franse nalatenschap stamt het registreren door de overheid, en niet langer door de kerk, van alle geboorten, huwelijken, echtscheidingen en overlijdens. Huizen kregen een volgnummer, niet per straat, maar per wijk; Antwerpen werd ingedeeld in vijf wijken. In het Maagdenhuis installeerde men een vondelingenschuif. Maten en gewichten werden per decreet in een decimaal stelsel gegoten en de Fransen lanceerden een eenheidsmunt, de franc. Antwerpen was als het vertrekpunt voor de *Postes Impériales de France* richting Nederland.

Blikvangers

De boeiende tentoonstelling vraagt wat inspanning, maar een handige en zeer volledige brochure gidt je er vlotjes doorheen. Blikvangers zijn de typische Napoleonhoed van beverilt en zijde en een getrouwe, verkleinde reconstructie van de *Grand Canot*, de staatsiesloep waarmee Napoleon Bonaparte in 1810 Antwerpen voor de tweede keer bezocht. Hij vertoefde er trouwens vier keer.

De prachtig geïllustreerde en volledige catalogus is een must voor wie zich wil verdiepen in de Franse aanwezigheid in de Koekenstad en de gevolgen van Napoleons tijd die tot op heden nog voelbaar zijn. Vergeet niet bij het verlaten van de tentoonstelling een exemplaar van the Times mee te nemen met nieuws over de Slag bij Trafalgar (1805) en bemerk dat de kleine grote man, toch niet zo klein was; hij was zelfs 2 cm groter dan de gemiddelde man van die tijd.

Chris Rachel Spatz

Bonaparte aan de Schelde: van 23 maart tot 30 juni 2013 in het Mas (gesloten op maandag) openingsuren en info: www.mas.be,

cartoon

Kortfilm *Fuorviato* in première

Cultureel Centrum De Kern werd 27 maart omgedoopt tot de plaatselijke Kinopolis van Wilrijk voor de première van de kortfilm *Fuorviato* (*Misleid*) voor pers en genodigden.

'Misleid' is een kortverhaal van de Mortsele Raymond De Bruyne. Paul Lacroix en John Peeters bewerkten het te lauwe verhaal voor verfilming tot een spannend actief scenario. De regie viel onder de artistieke en kundige leiding van Cor Blancke. 'Misleid' vertaalde zich al vlug tot *Fuorviato*.

Fuorviato is een fictie misdaaddrama waarin een jonge kerel, Tim, na zijn ontslag in een bakkerij, op zoek gaat naar werk en naar zichzelf. Hij raakt verzeild in een kluwen van misleiding, een misleiding die iedereen op het verkeerde been zal zetten, de aandachtige kijker inclusief!

De keuze van acteurs geschiedde op basis van een formule die in voorgaande projecten steeds succes kende. Koppel een gevestigde waarde aan een nieuwkomer en je hebt de perfecte mix. De hoofdrol (Freddy) is voor Erik Goris weggelegd, recent nog te zien als de dolgedraaide brandweerman in *Thuis*. Hij speelt aan de zijde van Freija Van Dyck (Linda). Freija kan putten uit haar ervaring bij het jeugdtheater en bij toneelgroep *Streven*, waar ook acteur Tom Lommaert (Tim) actief is. Schrijver Raymond De Bruyne vertolkt de opvliegende bakker Veenman, een misleider pur sang en monument Gerd de Ley mocht met z'n zelfzekere naturel zeker niet ontbreken. Hij zet ijzersterk een frauderende apotheker Pintens neer, tussen een aantal lijntjes cocaïne. Rikkert Van Dijck werd door de regisseur gevraagd om aan overacting te doen en slaagt erin het personage Roels in het drugsmilieu extra kleur te geven, subliem! Rikkert legt de lat erg hoog, niet alleen voor een serie of langspeelfilm. Na een hele reeks takes doelt hij op de perfecte scènes. Ook Lindsay Bervoets heeft als jonge actrice de capaciteitentrein niet gemist, ze charmeert en manipuleert in dit misleidend spel. Snelle observators zullen ook nog een glimp opvangen van Lea Cousin, met haar typerende one-liners.

Moeilijkheidsgraad 32

Een kortfilm van 32 minuten vereist een zekere accuraatheid. De personages moeten sneller hun ding kunnen doen, ellenlange intro's zijn uit den boze, de plot moet snel, spannend en toch begrijpelijk overkomen. Een kortfilm is voor een regisseur als het afleggen van een examen. Hier bewijst hij zijn kunnen in het filmmaken. Het aspect kortfilm zwengelt tevens de creativiteit van het ganse team aan. 35 medewerkers, aangevuld met een schare figuranten, zorgden met alleen maar enthousiasme en talent voor een puik resultaat. En Antwerpen, inclusief de randgemeenten, bleef immers favoriet als filmlocatie. Authenticiteit in het schieten van beelden, vonden de filmmakers onder meer in de oude apotheek Rubbens op de Groenplaats en in het fort van Wommelgem. Het praatcafé Rio te Hamme had ook een prominente plaats als locatie.

In de geest van Hitchcock

Het hele team was het er unaniem over eens dat de film een ode aan het beeld zou moeten worden. Dat Cor Blancke tot een mooi eindresultaat (het cinemabeeld) kwam, is immers een resultante van zijn omgaan en aanvoelen van de acteurs in symbiose met het logistieke en het technische aspect. "Als er gefilmd wordt, moet het gebeuren als door de ogen van een dichter", klonk het op de première. De kortfilm slaagt er in korte tijd in vele denkpistes te bewandelen waardoor je de indruk hebt dat de film langer duurt dan 32 minuten. Het applaus van het publiek was overtuigend of hoe verwoordde Hitchcock het alweer? "Een film is goed wanneer het de prijs van het etentje, de tickets en de babysit waard is."

VJV acteert mee!

Dat onze VJV leden het witte doek niet schuwen, willen we ook nog even kwijt. Cor Blancke neemt op een imponerende wijze het werk van een ondervragende rechercheur over en Harry Van Hest mag deel uitmaken van het interventieteam van de Politie Antwerpen. Harry praatte trouwens de hele avond naadloos aan elkaar.

Marc Jacobs realiseerde de 'The Making of' als extraatje, waarbij het plaatje compleet werd, inclusief de toelichting van regisseur en producent, afgesloten met een lachwekkende blooper van een binnenstormend politieteam.

Crisisfinanciering

Door het moeilijke financieringsklimaat werd de film gerealiseerd zonder financiële middelen, met uitsluitend een bescheiden steun van enkele logistieke sponsors. "Onze enige uitgave omvat 50€ voor het nepbloed", grapt de regisseur tijdens de voorafgaande persconferentie. *Fuorviato* mikt op nationale en internationale niet-commerciële filmfestivals. Ondertussen kreeg de film reeds de "Prijs van Beste Regie" op het Nationaal Filmfestival (Centrum Beeld Expressie) onder auspiciën van het Ministerie van cultuur.

Fuorviato is te bewonderen op het nieuwe internet TV kanaal www.leisuretv.be.

tekst en fotografie: August Charrin/Peter Minnebo

Tip: hoe brengt u een fotowatermerk aan?

Waarom een watermerk?

In dit digitale tijdperk is het erg belangrijk dat u uw intellectueel eigendom beschermt tegen diefstal of plagiaat - of het nu om teksten of om foto's gaat. Op het internet is het immers zo gemakkelijk om met één klik uw foto te "lenen" voor eigen gebruik op een blog, of een tekst, geheel of gedeeltelijk te kopiëren en te "recycleren", dat alles uiteraard zonder uw toestemming of vermelding van uw naam als auteur of fotograaf.

Daarom in dit artikel een tip voor de leden-fotografen: met een watermerk kunt u uw eigendomsrecht beschermen. In een later artikel volgen tips voor leden-reporters.

Afspraken met opdrachtgever

Eerst en vooral is het belangrijk dat u afspraken maakt met uw opdrachtgevers over het eventueel toevoegen van een watermerk. Want zo'n watermerk is toch wel een kleine smet op de foto, die het uitzicht verminkt. Werkt u al langer met een bepaalde uitgever (krant, magazine,...) die netjes uw naam als fotograaf vermeldt in het onderschrift bij de foto, dan is deze maatregel niet nodig. Maakt u echter foto's die u op uw eigen fotoblog zet, die bij fotoreportages op een blog horen, of die u gratis online zet, dan is het toevoegen van een watermerk wel aan te raden. U kunt dan potentiële klanten de optie bieden om de originele foto's, zonder watermerk, aan te kopen. Overleg dus eerst met uw opdrachtgever, en bestudeer wat uw collega-fotografen voor deze bepaalde uitgave, website, blog, ... doen.

Watermerk kiezen

Zo'n marktstudie is ook nodig voor de keuze van het watermerk. Zoals gezegd is zo'n merk toch een smet op de foto, en dient het merk duidelijk, doch discreet aangebracht te worden. Meestal bestaat een watermerk uit tekst onderaan de foto: het copyright-teken © dat u kan vormen met de toetscombinatie alt-0169 (houd de alt-toets ingedrukt terwijl u op het numeriek klavier deze cijfers intikt), gevolgd door uw identiteit. Hebt u een korte naam (Jan Poot) dan kunt u die volledig vermelden, zoniet werkt u met uw initialen (voornaam/achternaam). Hierbij is het aan u om te zien of u geen collega's hebt met dezelfde initialen, om verwarring te voorkomen. Eventueel neemt u niet alleen de eerste letter van uw voornaam, maar ook van uw tweede en/of derde voornaam, indien u die bij de geboorte meekreeg. U kunt ook een logo kiezen, maar tenzij u een echt bekende fotograaf bent, is dit minder herkenbaar. Het is immers niet alleen de bedoeling van het watermerk om uw eigendomsrecht te beschermen, maar ook om uw reputatie uit te bouwen.

Hoe aanbrenge?

Wellicht werken veel fotografen met Photoshop of een an-

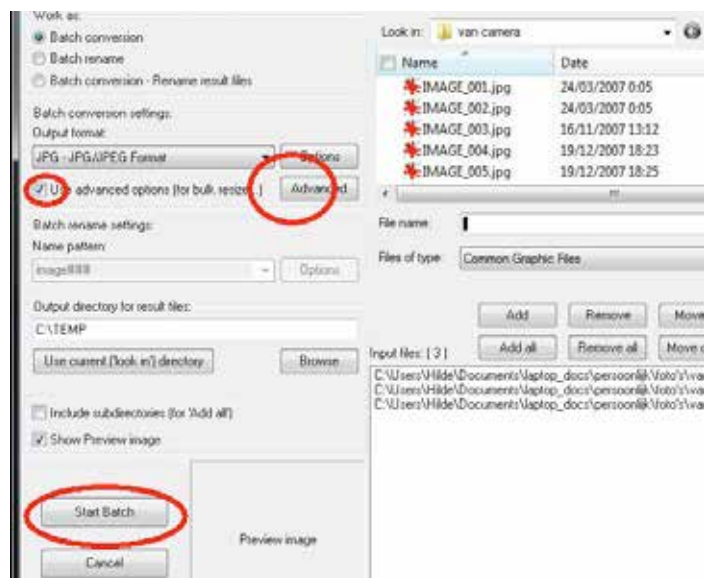
dere (dure) beeldbewerker. In dit artikel werken we echter met IrfanView, omdat dit programma gratis is en de taak net zo goed uitvoert. Het kan gratis gedownload worden op het adres www.irfanview.com. De meest recente versie is 4.35 (op datum van 30/4/2013). Voor dit artikel werken we met een Engelstalige versie.

Om bij een **individuele foto** een watermerk aan te brengen, gaat u als volgt tewerk:

1. Open de foto waaraan je het watermerk wil toevoegen (*File / Open* en blader naar het gewenste bestand op uw computer)
2. Klik in de foto op de plek waar u het watermerk wil aanbrengen. Sleep het rechthoekje tot u ongeveer de grootte krijgt van het watermerk dat u zult maken, laat de muisknop los.
3. Kies *Edit / Insert Text Into Selection*.
4. In het dialoogvenster dat nu verschijnt, tikt u de gewenste tekst (© uw initialen of naam) in. Kies lettertype, grootte, kleur; u moet een kleur kiezen die in contrast staat met de kleur waarop u het watermerk aanbrengt.
5. Klik OK; IrfanView zal het watermerk toevoegen.

U kan ook het watermerk aan een **hele reeks foto's** tegelijkertijd toevoegen.

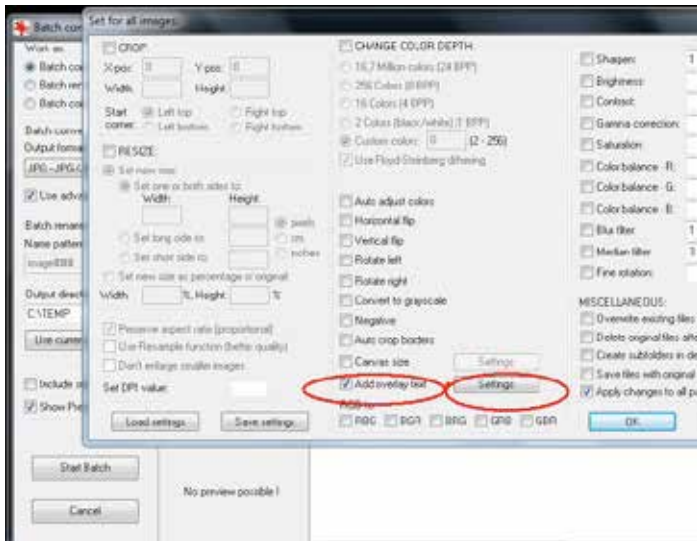
1. Open de thumbnails of miniatuurafbeeldingen van uw foto's via *File / Thumbnails*. Blader naar de map waar de foto's staan die u wil bewerken. Selecteer de gewenste foto's.
2. Klik rechts op een van die foto's, en selecteer uit het menu *start batch dialog with selected files*.

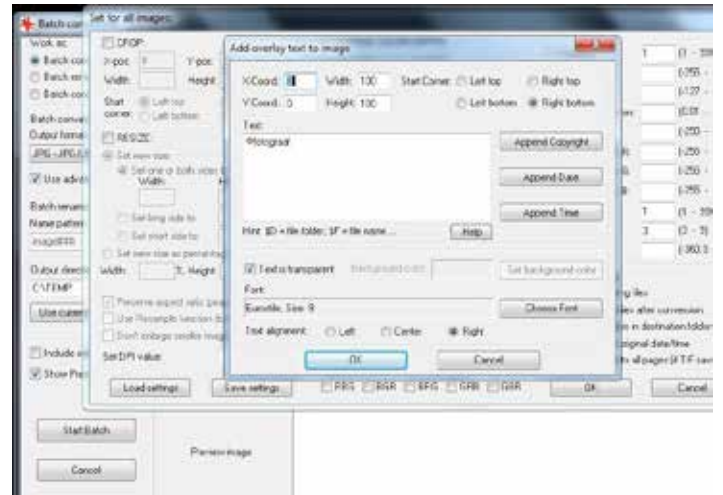
Tip: hoe brengt u een fotowatermerk aan?

vervolg van pagina 15

3. In het volgende dialoogvenster vinkt u het vakje aan voor *Use advanced options (for bulk resize...)*. Klik vervolgens op de button *Advanced* daarnaast.

4. Vink vervolgens het vakje aan naast *Add overlay text*, en klik daar op *Settings*. Nu kan u de tekst invoeren, lettertype kiezen, positie, enz. Met de button *append copyright* voegt u het © teken toe.

Bent u klaar, klik op OK.

Hilde Van Gool

cartoon

